

AFTERSUN

Charlotte Wells, 2022

1044

ESTREA EN NUMAX: 16.12.2022 | V.O.S.E. | +17 | 98 min

Sophie reflexiona sobre a alegría compartida e a melancolía privada dunhas vacacións que fixo co seu pai 20 anos atrás. Os recordos reais e imaxinarios enchen os espazos entre as imaxes mentres tenta reconciliar ao pai que coñeceu co home que non coñeceu.

«Unha ópera prima fermosamente modelada e sorprendentemente estremecedora»

Justin Chang, LOS ANGELES TIMES

Entrevista con Charlotte Wells: «Quixen que o personaxe de Calum tivese unha experiencia complexa e desordenada coa depresión»

Por Ricardo Gallegos

Eu vin *Aftersun* con alguén que atravesou por depresión. Foi unha experiencia moi forte e falamos diso. Díxome que a película identifica e representa as sensacións (ou falta de) que ocorren durante a depresión. Como estruturaches o teu guión para diseccionar e representar a depresión de maneira tan poderosa? O personaxe de Calum foi o máis complicado do guión. Recibín comentarios bastante cedo na realización do guión que empuxaban a Calum e a súa experiencia coa depresión cara a un lugar moito máis dramático que nunca me pareceu correcto. Eu quería que fose unha experiencia desordenada, complicada e pouco clara para el nalgúns aspectos. Cando Paul fala diso exprésao moi ben: "*Non creo que Calum realmente saiba o que está mal*". E creo que iso é certo, creo que el sabe que algo está mal, algo está profundamente mal, pero non se está diagnosticando a si mesmo. A última versión do guión fíxose con isto en mente. O arco de Sophie, o seu *coming-of-age*, era moi claro e sempre funcionou no guión. Entón, o que fixen foi escribir cada escena en fichas e coloqueinas no meu piso comezando coas de Calum en solitario. Quedoume moi claro como a súa experiencia ía ser revelada gradualmente aos espectadores. Alégrome de que todo iso sentísese na película.

Como traballaches co teu deseñador de produción Billur Turan e o director de fotografía Gregory Oke, particularmente durante as escenas do hotel? Como xogaron co espazo e o espello? Nada me gusta máis que falar disto. Traballamos moi de preto xuntos, basicamente construímos esa habitación. A maioría dos cuartos de hotel que atopamos non eran moi grandes, atopamos unha habitación onde o baño estaba á beira do dormitorio de maneira que puidésemos ter esta toma dobre e ver a ambos personaxes. Era unha toma que estaba moi clara na miña mente, así que rematamos elixindo todo o lugar para acomodala. Dentro deste hotel recentemente renovado, construímos un cuarto dentro dun cuarto para ter o control sobre case todos os elementos: os mobles, a cama, a cuberta da cama e as cortinas.

Como preparaches a Paul? Brindácheslle información adicional sobre o personaxe ademais do que estaba no guion? Talvez algo sobre o teu pai? Así é. Tivemos conversas previas á produción que, en retrospectiva, creo que foron aínda máis importantes do que percibiamos nese momento porque cando chegamos alá, gran parte da experiencia centrouse en Frankie [Corio]. Xa establecemos unha base sólida para o personaxe, así que lle dei unha visión xeral moi completa do que eu entendía de Calum, do seu pasado, do seu presente, do seu futuro. E logo permitinlle a Paul construír sobre iso. Era a base, pero era importante que el mesmo o construíse para conectar co personaxe e poder expresalo de certa maneira. Creo que el sente moita empatía polo personaxe, o cal é algo encantador.

Frankie Corie nunca actuara. Como a preparaches? Había moita confianza nela. Sabiamos que podía facelo, fixémosla pasar por moitos obstáculos durante o proceso de casting onde vimos o seu talento e a súa habilidade para interpretar as escenas. Ela nunca tivo un guión. Utilizamos unha versión redactada do guión durante esas dúas semanas de ensaios. Era só diálogo, sen descrición. Non tiña contexto, só tratábase de mantela moi presente, non permitirlle preparar escenas en exceso porque, do contrario, resultarlle moi difícil saír do patrón que xa creara na súa mente. Algúns dos meus momentos de maior orgullo como directora foron aqueles nos que puiden axudar a Frankie a chegar onde necesitaba chegar porque sabía que podía facelo, todos o sabiamos.